

माझे विश्व निराळे

चैतन्याच्या भव्य महाली
विराजते वेगळे
माझे, माझे विश्व निराळे ॥

कधी नाहतो चांदण्यात या
कधी सुखाने कल्पनेतल्या
मस्त लाघवी, लावण्याची
करीतो, करीतो कधी आर्जवे ॥

कधी हासतो सुखी जगासी
व्यथा उमटते कधी मनाची
ऐकू न येते, कधी विराणी
शांत या, शांत मनी उसळे ॥

गुच्छ फुलांचे कधी कोमेजून
काटे तरीही हासत झेलीन
आसू मनातच पुसूनी हसतो
विश्व हे, विश्व हेचि सगळे ॥

कधी गवसतो, सूर मनाचा
शब्द गुंफूनी, रचितो कविता
गाऊनी कधी मी सूरबंधनी
बंध हे, बंध करी मोकळे ॥

○ ○

- शशिकांत पानट

('अमेरिका तरंग' या कवितासं ग्रहात् न)